ECLI:LV:RLPT:2020:0128.11089031219.2.S

Krimināllieta Nr.11089031219
Lietvedības Nr.K29-192/20

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020.gada 28.janvārī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese Ieva Kulagina
piedaloties prokurorei Jeļenai Aleksejevai
zvērinātam advokātam Uldim Lapiņam
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā apsūdzēts **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ neatļauti iegādājās un glabāja psihotropo vielu bez nolūka to realizēt.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos: /pers. A/, pirmstiesas kriminālprocesa laikā precīzi nenoskaidrotā vietā un laikā, bet ne vēlāk kā līdz 2019.gada 24.aprīlim, nenoskaidrotos apstākļos neatļauti iegādājās personīgai lietošanai 0,0623 gramus gaiši bēšas krāsas pulverveida vielu, kas ir uzskatāma par vielu maisījumu, kas satur karfentanilu jebkurā daudzumā un kas ir aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzināta psihotropā viela. Minēto vielu, iepakotu sudraba krāsas folija vīstoklī, /pers. A/, bez nolūka to realizēt, neatļauti glabāja savā dzīvesvietā /adrese/ līdz 2019.gada 24.aprīļa pulksten 19.47, kad pēc viņa aizturēšanas veiktajā norādītās dzīvesvietas kratīšanā policijas darbinieki iepriekš minēto psihotropo vielu atrada un izņēma.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas atzina pilnībā, izdarīto nožēloja un pieteica tiesai lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās un otrās daļas nosacījumiem, noklausoties prokurores Jeļenas Aleksejevas un apsūdzētā /pers. A/ aizstāvja zvērināta advokāta Ulda Lapiņa viedokli, tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais pilnībā atzīst savu vainu viņam celtajā apsūdzībā, to atzina arī pirmstiesas kriminālprocesa laikā un tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas ir pareiza, par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais sodāms.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas nosacījumiem tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas nosacījumiem tiesa ņem vērā vainīgā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešās daļas nosacījumiem /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudīti apsūdzētā /pers. A/ personu raksturojošie dati – agrāk tiesāts trīs reizes:

1) 2017.gada 27.janvārī ar Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas, sodīts ar piespiedu darbu uz simtu četrdesmit stundām;

2) 2017.gada 12.decembrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas, 253.^{1}panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta trešās, piektās daļas, 55.panta pirmās, trešās daļas nosacījumus, sodīts ar nosacītu brīvības atņemšanu uz diviem gadiem astoņiem mēnešiem, ar pārbaudes laiku uz trim gadiem, ar piespiedu darbu uz simtu četrdesmit stundām;

3) 2018.gada 19.martā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piektās daļas, 55.panta pirmās, trešās daļas nosacījumus, sodīts ar nosacītu brīvības atņemšanu uz diviem gadiem astoņiem mēnešiem, ar pārbaudes laiku uz trim gadiem, ar piespiedu darbu uz divsimt četrdesmit stundām. Spriedums stājās

spēkā 2018.gada 4.aprīlī. Piespiedu darba sods ir izciests, nosacītas brīvības atņemšanas sods nav izciests, sodāmība likumā noteiktajā kārtībā nav dzēsta vai noņemta. (60. – 62., 68. – 69., 93. – 96., 111. – 117.lietas lapa)

2019.gadā divas reizes saukts pie administratīvās atbildības. (58. – 59., 69. – 70., 118.lietas lapa)

/pers. A/ nav precējies, apgādājamo nav, pēc paša apsūdzētā vārdiem – strādā celtniecībā, no 2009.gada slimo ar smagu saslimšanu. (56., 57.lietas lapa)

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļas nosacījumiem par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst vaļsirdīgu atzīšanos noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punkta nosacījumiem par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts narkotisko un psihotropo vielu ietekmē.

Nosakot /pers. A/ soda veidu, tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais nosacīti noteikta brīvības atņemšanas soda izciešanas laikā pēc 2018.gada 19.marta Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas sprieduma izdarīja tīšu mazāk smagu noziegumu, kas vērsts pret vispārējo drošību un sabiedrisko kārtību, apsūdzētais ir iepriekš trīs reizes tiesāta persona, 2019.gadā divas reizes ir saukts pie administratīvās atbildības, kā arī tiesa ņem vērā apsūdzētā sniegtās ziņas par veselības stāvokli.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētais ar savu uzvedību ir pierādījis, ka nekādus secinājumus pēc iepriekšējiem tiesas spriedumiem nav izdarījis, jo īpaši, nav attaisnojis tiesas iegūto pārliecību, ka, neizciešot brīvības atņemšanas sodu reāli, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, ir turpinājis ignorēt vispārpieņemtās morāles un uzvedības normas, nav vēlējies mainīt savas dzīves vērtības, tāpēc tiesa pievienojas prokurores Jeļenas Aleksejevas tiesas debatēs paustajam viedoklim un uzskata, ka no Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas sankcijā paredzētajiem pamatsoda veidiem par atbilstošāko atzīstams īslaicīgas brīvības atņemšanas sods, nosakot arī papildsodu – probācijas uzraudzību, kas panta sankcijā noteikts kā obligāti piemērojams.

Tiesas ieskatā, nosakot apsūdzētajam sodu īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, kā arī, piemērojot probācijas uzraudzību, tiks panākts Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definētais soda preventīvais mērķis, un proti, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot /pers. A/ soda mēru, tiesa ņem vērā to, ka lietā ir konstatēts viens apsūdzētā atbildību mīkstinošs un divi atbildību pastiprinoši apstākļi.

Tiesa ņem vērā arī to, ka iztiesāšanā apsūdzētais izmantoja Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktā noteiktās tiesības uz sadarbību, izvēloties vienkāršāku procesa veidu un piekrītot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, tādējādi sekmējot ātrāku krimināltiesisko attiecību noregulējumu.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam /pers. A/ par izskatāmā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu nosakāms soda mērs – īslaicīga brīvības atņemšana uz diviem mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz diviem gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta desmitās daļas nosacījumiem, ja nosacīti notiesātais pārbaudes laikā izdara jaunu noziedzīgu nodarījumu, viņam piespriestais sods ir izpildāms un tiesa nosaka sodu saskaņā ar šā likuma 51. un 52.pantā paredzētajiem noteikumiem. Savukārt Krimināllikuma 51.panta pirmā daļa noteic, ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētais izskatāmo noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā, izdarīja 2019.gada 24.aprīlī, tas ir, pēc sprieduma spēkā stāšanās 2018.gada 4.aprīlī, bet pirms pilnīgas soda izciešanas, kas viņam bija noteikts a r 2018.gada 19.marta Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedumu. Līdz ar to galīgais sods apsūdzētajam /pers. A/ nosakāms, šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienojot brīvības atņemšanas sodu, kas nav izciests pēc norādītā tiesas sprieduma, nosakot /pers. A/ galīgo sodu – brīvības atņemšanu uz diviem gadiem deviņiem mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz diviem gadiem.

Kriminālprocesa likuma 272.panta pirmā daļa noteic, ka apcietinājumu var piemērot tikai tad, ja kriminālprocesā iegūtās konkrētās ziņas par faktiem rada pamatotas aizdomas, ka persona ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, par kuru likums paredz brīvības atņemšanas sodu, un cita drošības līdzekļa piemērošana nevar nodrošināt, ka persona neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, netraucēs vai neizvairīsies no pirmstiesas kriminālprocesa, tiesas vai sprieduma izpildīšanas.

Ņemot vērā to, ka tiesa /pers. A/ noteic sodu brīvības atņemšanas veidā, ar mērķi izslēgt iespēju, ka /pers. A/ izdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu vai izvairīsies no sprieduma izpildīšanas, tiesas ieskatā, līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā grozāms uz apcietinājumu, brīvības atņemšanas soda termiņu skaitot no 2020.gada 28.janvāra, saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitot aizturēšanu no 2019.gada 24.aprīļa līdz 2019.gada 26.aprīlim.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem lēmumā par kriminālprocesa izbeigšanu, prokurora priekšrakstā vai tiesas nolēmumā norāda, kas darāms ar lietiskajiem pierādījumiem, dokumentiem, ar noziedzīgu nodarījumu saistīto mantu un citiem izņemtajiem priekšmetiem un vērtībām, proti, lietiskos pierādījumus, dokumentus, citus izņemtos priekšmetus un vērtības atdod to īpašniekiem vai likumīgajiem valdītājiem, bet, ja tie nav jāatdod īpašniekiem vai likumīgajiem valdītājiem, – realizē vai, ja tiem nav vērtības, – iznīcina.

Tādējādi šajā krimināllietā lietiskie pierādījumi – CD-R disks un vīstoklis, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās spēkā iznīcināmi.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520.pantu tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz diviem gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu šajā spriedumā /pers. A/ noteiktajam sodam daļēji pievienot sodu, kas nav izciests pēc 2018.gada 19.marta Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas sprieduma.

Galīgo sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz diviem gadiem deviņiem mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz diviem gadiem.

Brīvības atņemšanas soda termiņu /pers. A/ skaitīt no 2020.gada 28.janvāra.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu brīvības atņemšanas soda termiņā /pers. A/ ieskaitīt aizturēšanu no 2019.gada 24.aprīļa līdz 2019.gada 26.aprīlim.

Līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim grozīt /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā uz apcietinājumu.

Lietiskos pierādījumus – CD-R disku un vīstokli, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās spēkā iznīcināt.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2020.gada 24.februārī.

Tiesnese /paraksts/ Ieva Kulagina